

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **M. S.**, zast. JUDr. Alenou Strnadovou, advokátkou, se sídlem Tovaryšský vrch 1358/3, Liberec 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 12. 2007, č. j. 63 Az 42/2007 – 39,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 4. 2007, č. j. OAM-1-286/VL-07-18-2007, byla podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) zamítnuta jako zjevně nedůvodná žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, protože důvodem podání žalobce o udělení mezinárodní ochrany byla snaha žalobce vyhnout se důsledkům uděleného správního vyhoštění a legalizace pobytu v ČR.

Krajský soud v Ostravě v záhlaví označeným usnesením (kasační stížností napadeným), odmítl žalobu proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného a rozhodl dále, že žádný z účastníků, ani Česká republika, nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto usnesení žalobce (dále též „stěžovatel“) podal kasační stížnost. Krajský soud v Ostravě ji Nejvyššímu správnímu soudu předložil k rozhodnutí se stanoviskem, že není podána včas.

Ze spisu Krajského soudu v Ostravě zdejší soud zjistil, že písemnost obsahující napadené usnesení tohoto soudu, v němž stěžovatel byl řádně poučen o možnosti podat kasační stížnost do dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, stěžovatel převzal - jak vyplývá ze záznamu na doručence, který je stvrzen podpisem stěžovatele - dne 21. 12. 2007.

Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí. Podle

téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. platí, že lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak. Protože dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem doručení), byl v projednávané věci pátek 21. 12. 2007 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti byl potom pátek 4. 1. 2008. Tento den se totiž svým označením – pátek – shoduje se dnem, jenž určil počátek lhůty. Nejpozději v tento den mohla být kasační stížnost podána s účinky zachování lhůty. Podle údajů pošty, obsažených na obálce, v níž byla kasační stížnost doručována, byla kasační stížnost podána k poštovní přepravě až dne 27. 2. 2008. Stalo se tak nepochybně až po marném uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti. Ostatně opožděnost podání kasační stížnosti je patrna i z data jejího sepsání – dne 26. 2. 2008. Nezbyvá tudíž než konstatovat, že lhůta pro podání kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud musel kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), za použití § 120 s. ř. s., jako opožděně podanou odmítnout, aniž by se mohl zabývat její důvodností.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. června 2008

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu